

Sygn. akt VU 928/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 29 czerwca 2015 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy B. M. prawo do emerytury pomostowej od dnia 15 czerwca 2015 roku.

Sygn. akt VU 928/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił przyznania B. M. emerytury pomostowej, ponieważ na dzień 1 stycznia 2009 roku wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

Do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych na podstawie art. 49 ustawy organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresu od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku oraz od dnia 1 lipca 1995 roku do dnia 23 sierpnia 2004 roku, ponieważ płatnik nie potwierdził, że wnioskodawca w wyżej wymienionych okresach wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku.

W odwołaniu z dnia 27 lipca 2015 roku wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej, gdyż w spornym okresie pracował w warunkach szczególnych, a nie może przedstawić stosownego zaświadczenia, gdyż zakłady pracy nie istnieją.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

B. M. urodzony w dniu (...) złożył w dniu 15 czerwca 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wnioskodawca nie pozostaje w stosunku pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 9 lipca 2013 roku wnioskodawca ukończył 60 lat.

(dowód: wniosek k. 1-7 akt o emeryturę pomostową)

Wnioskodawca udowodnił staż pracy w wymiarze 35 lat i 6 miesięcy.

Niekwestionowany przez ZUS staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych na podstawie art. 4 ustawy wynosi łącznie **17 lat, 1 miesiąc i 13 dni**. Do stażu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach organ rentowy zaliczył wnioskodawcy okres zatrudnienia w Hucie (...) od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do okresów pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze na podstawie art. 49 ustawy **żadnego okresu zatrudnienia**. Do okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych na podstawie art. 49 ustawy organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresu od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku oraz od dnia 1 lipca 1995 roku do dnia 23 sierpnia 2004 roku, ponieważ płatnik nie potwierdził, że wnioskodawca w wyżej wymienionych okresach wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku.

(dowód: decyzja ZUS k. 23-25 akt rentowych; odpowiedź na odwołanie k. 3-4)

W okresie **od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku** wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w P.. na stanowisku od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 4 maja 1973 roku transportowego – odnosząca na wydziale (...); zaś **od dnia 4 maja 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku - formowacz wyrobów szklanych ręcznie na oddziale Formowania**.

W dokumentacji w aktach osobowych w postaci zaświadczeń kwalifikacyjnych, angażu i kart wynagrodzeń pracodawca w całym okresie zatrudnienia wskazywał stanowisko pracy wnioskodawcy **formowacz wyrobów szklanych ręcznie**.

Od dnia 1 stycznia 1983 roku wnioskodawca został brygadzystą zespołu formowaczy wyrobów szklanych

Pracodawca wystawił wnioskodawcy w dniu 18 kwietnia 1990 roku świadectwo pracy w warunkach szczególnych przy produkcji wyrobów szklanych **na stanowisku formowacz wyrobów szklanych ręcznie** wymienionym w wykazie A dział XIII poz. 3 pkt 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 19 z dnia 6 sierpnia 1983 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakresie pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

W dniu 30 kwietnia 1990 roku pracodawca wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy, w którym stwierdził, iż w okresie do dnia 15 marca 1973 roku do dnia 30 kwietnia 1990 roku B. M. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku transportowy-odnaszac i formowacz wyrobów szklanych ręcznie.

(dowód: świadectwo pracy k. 3 akt rentowych, k. 15 akt emerytalnych; zaświadczenie kwalifikacyjne z dnia 3.05.1973 roku k. 51, z dnia 3.07.1974 roku k. 36, z dnia 2.04.1976 roku k. 33, z dnia 3.08.1978 roku k. 31, akt osobowych; opinia z dnia 11.08.1973 roku k. 44 akt osobowych; zaświadczenie BHP z dnia 21.12.1974 roku k. 41 akt osobowych; angaż k. 37, k. 38, k. 35, k. 32, k. 23 – 30, k. 22, k. 20-21, k. 15-17, k. 11-12 akt osobowych; protokół kwalifikacyjny z dnia 10.08.1987 roku k. 18-19, z dnia 1 stycznia 1988 k. 14, z dnia 1 stycznia 1989 roku k. 10 akt osobowych; rozwiązanie umowy o pracę k. 6 akt osobowych; karta obiegowa zmian z dnia 30.04.1990 roku k. 4 akt osobowych; świadectwo pracy z dnia 30.04.1990 roku k. 2 akt osobowych; karty wynagrodzeń k. 52-58 akt osobowych)

W początkowym okresie zatrudnienia w (...) w P. T.. tj. od dnia 15 marca 1973 roku do dnia 3 maja 1973r. wnioskodawca pracował na stanowisku transportowego-odnoszacza.

Natomiast od dnia 4 maja 1973 roku do końca zatrudnienia do dnia 30 kwietnia 1990 roku wnioskodawca pracował na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie.

Huta (...) w P. T.. zajmowała się produkcją szkła gospodarczego, tj. wazonów, kieliszków, dzbanów. Pracownicy pracowali na jednej hali, na której znajdowały się 3 wanny i 2 piece hutnicze.

Do stałych obowiązków B. M. na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznych należało pobieranie płynnego, gorącego szkła z pieca na specjalny przyrząd – piszczałkę. Następnie wnioskodawca wydmuchiwał szkło i formował je w odpowiedni kształt. Po nadaniu kształtu przedmiotu należało obciąć na gorąco zbędną ilość szkła i wykończyć wyrób poprzez przyklejenie formowanych na gorąco uszu i denka. Wnioskodawca wykonywał wszystkie czynności ręcznie, na gorąco.

Wnioskodawca jako brygadzysta pracował na stanowiskach robotniczych, nie wykonywał pracy biurowej. Nie był kierowany do innych prac, stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie.

Na hali na, której pracował wnioskodawca było bardzo gorąco, było duże zapylenie i zadymienie.

W Hucie szkła (...) wnioskodawca wykonywał te same czynności jako formowacz wyrobów szklanych ręcznie.

(dowód: zeznania świadka J. S. protokół rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 roku k. 15v nagranie od minuty 00.02.22 do minuty 00.12.41 płyta CD k. 17, zeznania świadka W. K. protokół rozprawy z dnia 10 grudnia 2015 roku k. 15v-16 nagranie od minuty 00.12.41 do minuty 00.20.01 płyta CD k. 17 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 9 lutego 2016 roku k. 38-39 nagranie od minuty 00.00.51 do minuty 00.07.19 płyta CD k. 40)

W okresie od dnia 1 maja 1990 roku do dnia 30 kwietnia 2002 roku wnioskodawca pobierał rentę inwalidzką.

(dowód: decyzje ZUS w aktach rentowych)

W okresie od dnia 1 lipca 1995 roku do dnia 5 listopada 1996 roku wnioskodawca pracował w (...), następnie od dnia 6 listopada 1996 roku do dnia 31 stycznia 2004 roku w (...) oraz od dnia 1 lutego 2004 roku do dnia 23 sierpnia 2004 roku w (...) jako instruktor zawodu hutnika.

(dowód: świadectwo pracy k. 16 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2015 r., poz. 965 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Dodać w tym miejscu należy, iż z wykładni art. 4 ustawy z 2008 roku o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku. Artykuł ten zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz po dniu 31 grudnia 2008 roku, jednak nie określa ram czasowych odnośnie do stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Ten okres 15 lat może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 roku, I UK 448/12, LEX Nr 1396383).

W przypadku przy tym, gdy ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie po 31 grudnia 2008 roku w warunkach szczególnych, praca w warunkach szczególnych przypadająca przed dniem 1 stycznia 1999 roku może być pracą szczególną w rozumieniu przepisu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS lub art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, zaś prace wykonywane po dniu 31 grudnia 2008 roku muszą być pracami szczególnymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wobec tego warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 ustawy, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 roku.

W sprawie bezspornym jest, że wnioskodawca nie kontynuował zatrudnienia w warunkach szczególnych po dniu 1 stycznia 2009 roku.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Z powyższego wynika, iż w przypadku kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

W niniejszej sprawie uprawnień do emerytury wnioskodawcy należy poszukiwać w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej zależy zatem od spełnienia warunków określonych w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12 ustawy oraz posiadania na dzień 1 stycznia 2009 roku wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

Wnioskodawca spełnił przesłanki z art. 4 pkt 1, 3, 4 i 7 ustawy, gdyż urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową ukończył 60 lat, legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze przekraczającym 25 lat i nie pozostawał w stosunku pracy.

Spornym pozostało jedynie spełnienie warunku z art. 4 pkt 2 i 5 ustawy, czyli legitymowanie się na dzień 1 stycznia 2009 roku stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

A zatem na wnioskodawcy spoczywał ciężar wykazania, że na dzień 1 stycznia 2009 roku legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prace w szczególnych warunkach – zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust 2 ustawy, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w P. był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych, w tym aktach pracowniczych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie, tj. czy była to praca wykonywana w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował zaświadczeniem o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 roku, jak tego wymaga art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, a tylko świadectwem pracy w warunkach szczególnych.

Należy w tym miejscu podnieść, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., a tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Sąd, a także organ rentowy, są zatem uprawnione do weryfikacji danych zawartych w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych, wystawionym przez pracodawcę. Jeżeli świadectwo to zawiera dane, które nie są zgodne z prawdą, nie mogą na jego podstawie dokonać ustaleń, od których uzależnione jest prawo do świadczeń emerytalnych. To samo dotyczy ujawnienia okoliczności, że wskazane w zaświadczeniu pracodawcy stanowisko pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie figuruje w wykazie

powołanym w tym zaświadczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 roku, I UK 15/04, OSNP 2005/11/161).

Wobec odmowy uznania przez organ rentowy zatrudnienia w spornych okresach za pracę w szczególnych warunkach na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c., spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności.

Wnioskodawca sprostował temu obowiązkowi. Charakter pracy wnioskodawcy Sąd ustalił w oparciu o spójne i logiczne, a co za tym idzie wiarygodne zeznania świadków: J. S. i W. K., którzy w spornym okresie pracowali w tym samym przedsiębiorstwie co skarżący, na takim samym jak on stanowisku. Dysponowali zatem szczegółową i bezpośrednią wiedzą co do jego codziennych, stałych obowiązków pracowniczych. Świadkowie potwierdzili za wnioskodawcą, że poza krótkim początkowym okresem zatrudnienia w (...)jako odnoszacz, w pozostałym okresie skarżący cały czas pracował tylko i wyłącznie na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznych w pełnym wymiarze czasu pracy. Do jego stałych obowiązków należało pobieranie gorącego płynnego szkła na specjalny przyrząd - piszczalkę, a następnie ręczne formowanie i wydmuchiwanie wyrobów szklanych tj. wazony czy kieliszki. Warunki pracy były bardzo szkodliwe, w hali panowała bardzo wysoka temperatura oraz zadymienie i zapylenie.

O tym, że B. M. w spornym okresie wykonywał pracę na stanowisku formowacza wyrobów szklanych ręcznie świadczą jednakże w szczególności dokumenty zgromadzone w jego aktach osobowych, w postaci umów o pracę, zaświadczeń kwalifikacyjnych, angaży, kart wynagrodzeń, protokołów, opinii, świadectwa pracy, świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W każdym z tych dokumentów począwszy od dnia 4 maja 1973 roku stanowisko pracy skarżącego jest określone w sposób jednolity jako formowacz wyrobów szklanych ręcznie.

Prace formowacza wyrobów szklanych ręcznie były związane z czynnikiem ryzyka w postaci wykonywania prac w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego wynosi 28°C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej 130 W/m² (art. 3 ust 2 ustawy).

Prace bezpośrednio przy ręcznym zestawianiu surowców lub ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie są pracami w szczególnych warunkach zgodnie z poz. 8 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Wnioskodawca wykazał, iż wykonywał pracę w szczególnych warunkach bezpośrednio przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie determinowaną czynnikiem ryzyka jakim były warunki gorącego mikroklimatu, a zatem pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust 1 ustawy od 4 maja 1973 roku, bo wówczas otrzymał po raz pierwszy angaż na stanowisko formowacza wyrobów szklanych ręcznie aż do rozwiązania stosunku pracy do dnia 30 kwietnia 1990 roku, tj. przez okres **16 lat, 11 miesięcy, 26 dni**.

Również w okresie zatrudnienia w (...) wykonywał takie same czynności, co potwierdzili ww. świadkowie. Ten okres także należało zaliczyć wnioskodawcy, choć nie można było uzyskać dokumentów w postaci akt osobowych

Oznacza to, że na dzień 1 stycznia 2009 roku skarżący wykazał staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący łącznie co najmniej 16 lat, 11 miesięcy i 26 dni z (...) + 9 lat i 1 miesiąc, tj. łącznie 26 lat, 26 dni.

W świetle przedstawionej argumentacji oraz na gruncie przywołanych przepisów Sąd uznał, że z dniem 15 czerwca 2015 roku (data złożenia wniosku) B. M. spełnił wszystkie przesłanki z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, od których zależy prawo do emerytury pomostowej.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.